

ЕНЕРГІЯ I

Валерій СУХОНОСЕНКО - член асоціації письменників України

- Валерію Борисовичу, Ви людина відома у Кузнецовську. Були частим гостем на сторінках газети «Енергія». Представляючи вас, як члена асоціації письменників України, хотілося б більш детально розповісти читачам про ваш життєвий шлях...

- Народився я в 1939 році на Далекому Сході. Після війни з Японією нашу родину евакуювали у Горьківську область (Росія). Там, у селі Мотовилово, у 1957 році закінчив школу, пізніше - ПТУ. З 1959 по 1976 роки працював на ТЕЦ «Сибірський хімкомбінат». Тоді ж закінчив вечірній факультет політехнічного інституту, отримав спеціальність «ін-женер-електрик». Одружившись, у 1976 році переїхав до України, на Рівненську АЕС, яка тільки розбудовувалась. Прийняли мене начальником зміни ПРК атомної станції. У 1977 році обрали секретарем парткому Управління будівництва РАЕС, на цій посаді я пропрацював до 1983 року. У жовтні того ж року був переведений в електричний цех Рівненської АЕС. Брав активну участь у підготовці до пуску блоку №3. Пізніше працював на блоці №4. З 2001 року - в НТЦ. Нині на заслуженому відпочинку.

У моїй біографії є три сімки - гарне число. 17 років я прожив у Горьківській області, 17 років - пропрацював у Томську і ось уже 37 живу у Кузнецовську. І ця земля для мене стала вже рідною.

- Коли ви поєднали фізику і лірику?

- Любов до літератури мені прищепила мама Поліна Іванівна. Вона була вчителькою. З 20 років я захопився історичними романами. З них черпав знання, вчився життєвій мудрості. Якось, коли мені було 25, у руки потрапила хороша поезія. Я почав збирати книги. Звідти все й почалося... Нині у моїй бібліотеці тисяча книг різноманітної тематики. 150 з них - поетичні збірки.

А фізика і лірика поєдналися на основі літератури, фізики, аналізу прочитаного, творчих роздумів, а також порівнянь своїх думок із думками інших авторів, критичними відгуками поетів та критиків поезії, а ще вивченням поетичної антології, зокрема, книги «Мысль, вооруженная рифмами».

- Коли і де були опубліковані ваші поезії, прозові твори?

- Починаючи з 1990 року, я опублікував низку публіцистичних статей, де висловлював свої погляди, незгоду з розвалом Радянського Союзу, із зубожінням людей. Таких публікацій більше 40. А 21 рік тому вийшов колективний збірник кузнецовських авторів «Зорі над Стиром». Там були надруковані мої перші вірші. Спочатку я писав для себе, а потім задумався: а що з цим робити? Саме тоді у місті організувалось літературне товариство «Фотон», де збирались любителі поезії, прози. Ми ділились своєю творчістю, думками, обговорювали, як донести їх до людей. У 1995 році вийшов колективний альманах «Дзвони пам'яті», а наступного - вже моя збірка віршів «Метаморфози». У 2001 році - друга збірка «Время?». У 2005 році побачила світ збірка мемуарів (проза) «Люди и годы». В 2011 році вийшла колективна збірка «З душі починається світ», де були опубліковані мої вірші, стаття. А ще через рік на суд читачів я представив збірку поезій «Вибране», що вийшла у Києві.

Я також публікувався у художньо-літературному журналі «Ренесанс», у науковому журналі «Загадки природы и Вселенной» та інших виданнях, в тому числі і на сторінках газети «Енергія».

- Над чим працюєте нині?
- Над тим, над чим і працював.
Пишу вірші. Назбирається ще одна збірка поезій.

Я багато років є членом Мистецької асоціації Кузнецовська - МАКУ. І це допомагає тримати себе у літературному тонусі.

- Що Валерій Сухолосенко хотів би сказати своєю творчістю людям?

- Думаю, відповідь на це запитання можна знайти у збірці «З душі починається світ» у статті «Про зміст життя у новому тисячолітті». Там мої роздуми, як поета, прозаїка, громадянина - навіщо живемо, для чого, і до чого прагнемо.

- Дякую за розмову. І вагомих Вам здобутків на творчій ниві.

Лідія ШМИРКО